

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
**Ο ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ
ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ**

Αθήνα 7 Οκτωβρίου 2009

Αριθ. Πρωτ. **3889**

Γνωμ. **13**

Προς
τον κ. Προϊστάμενο της Διεύθυνσης
Κλειστής Φυλακής Χαλκίδας

Σε σχέση με το ερώτημά σας, που περιέχεται στο υπ' αριθμ. 9018/25-9-2009 έγγραφό σας, υπενθυμίζουμε τις ρητές διατάξεις των άρθρων 102§1 Ν. 1851/89 (που διατηρήθηκε σε ισχύ με το άρθρο 87§3 Σωφρονιστικού Κώδικα) και 34 ΚΠΔ. Ειδικότερα:

Κατά τις ρητές διατάξεις των άρθρων 102§1 Ν. 1851/89 (και του άρθρου 87§3 Σωφρονιστικού Κώδικα – Ν. 2776/99): «Ο Διευθυντής ... και ασκεί καθήκοντα ειδικού ανακριτού υπαλλήλου, κατά το άρθρο 34 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, για τις αξιόποινες πράξεις, που τελούνται στο χώρο του καταστήματος» - από οποιονδήποτε και αν τελούνται, αφού δεν γίνεται διάκριση (αντίστοιχη ήταν και η διάταξη του άρθρου 136§4 Σωφρονιστικού Κώδικα 1967). Η άνω διάταξη δεν έχει καταργηθεί ή τροποποιηθεί από ανώτερο ή ισότιμο νόμο, πολλώ δε μάλλον από Προεδρικό Διάταγμα.

Σχετική με την έννοια των ειδικών προανακριτικών υπαλλήλων είναι η διάταξη του άρθρου 34 ΚΠΔ. Οι ειδικοί

ανακριτικοί υπάλληλοι έχουν αρμοδιότητα για τη διενέργεια ανακριτικών πράξεων επί ορισμένων εγκλημάτων και δη αυτών που αναφέρει η ειδική διάταξη που τους απονέμει αυτή (αρμοδιότητα). η αρμοδιότητα δηλ. αυτών περιορίζεται σε συγκεκριμένα εγκλήματα. Η ύπαρξη αυτών των ειδικών ανακριτικών υπαλλήλων δεν αναιρεί την αρμοδιότητα των γενικών ανακριτικών υπαλλήλων επί των εγκλημάτων που είναι αυτοί (ειδικοί προανακριτικοί υπάλληλοι) αρμόδιοι, αλλά η αρμοδιότητα αυτών είναι συντρέχουσα.

Τούτο προκύπτει σαφώς και από τη διάταξη του άρθρου 34 ΚΠοινΔ «... και από ...» (βλ. και την Αιτιολ. Έκθ. ΚΠΔ – εκδ. Ζαχαρόπουλου, σελ. 377, Πρακτικά ΚΠΔ τόμ. γ' 5, Ανδρουλάκη, Θεμελιώδεις έννοιες (2007) σελ. 274, Παπαδαμάκη – Ποινική Δικονομία (2008) σελ. 126, Καρρά ΚΠΔ (2005) σελ. 160, Κονταξή ΚΠΔ (2006) σελ. 461 με παραπομπές). Αμφότερες οι κατηγορίες των προανακριτικών υπαλλήλων υπάγονται στη διεύθυνση και εποπτεία του εισαγγελέα πλημμελειοδικών (άρθρα 33, 34 ΚΠοινΔ). Έτσι, σε περίπτωση σύγκρουσης λειτουργικής αρμοδιότητας μεταξύ των ειδικών – γενικών προανακριτικών υπαλλήλων, η σύγκρουση αίρεται από τον οικείο εισαγγελέα πλημμελειοδικών (άρθρο 31§1 ΚΠοινΔ) – (βλ. Γνωμ Εισ. ΑΠ 6/98 ΠΧρΜΘ 169, 3/2000 ΠΧρ Ν (2000) σελ. 282, όπου και η συγκεκριμένη περίπτωση που σας αφορά), εάν δε υπάγονται σε διάφορους εισαγγελείς η άρση θα γίνει κατά το άρθρο 132§2 ΚΠΔ (βλ.

Μπουρόπουλο Ερμ ΚΠΔ τόμ. α, σελ. 195, Καρρά, ό.π., σελ. 160, ΑΠ 967/2008).

Επομένως, το ζήτημα που σας απασχολεί έχει ρητά ρυθμιστεί από το νόμο. Είναι δε και λογική αλλά και ανταποκρίνεται στα πράγματα η ρύθμιση αυτή. Οι αναφερόμενες δήθεν δυσχέρειες αντιμετωπίζονται ως άνω, μαρτυρούν όμως υπεκφυγές, ενώ η αναγνώριση της ιδιότητας του ειδικού ανακριτικού υπαλλήλου στους Διευθύνοντες Καταστημάτων Κράτησης όχι μόνο είναι απαραίτητη για την εκπλήρωση της αποστολής τους αλλά και τιμητική γι' αυτούς.

Ο Αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου

Αθανάσιος Κονταξής

ΜΕ/